

Περί τῆς νηστείας

Ἐπειδὴ πολὺ συχνὰ ἀκοῦμε ἀπὸ συγγενεῖς καὶ φίλους πὼς σημασία δέν ἔχει τόσο ἡ νηστεία, ὅσο τὰ καλὰ ἔργα καὶ ἡ πίστις, γράφει ὁ Ἅγιος Βασίλειος μίᾳ ωραία παρομοίωση γιὰ νὰ δείξει τὸ κέρδος πού ἔχει ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τῆ νηστεία .

Ὅπως δηλαδὴ εἶναι εὐκολότερο νὰ ἐπιπλεύσει σὲ τρικυμία ἐλαφρότερο πλοῖο ἀπ' ὅτι ἓνα βαρυφορτωμένο μὲ ἐμπορεύματα καὶ πλῆθος ἀνθρώπων, ἔτσι καὶ τὰ σώματά μας ὅταν παραφορτώνονται μὲ τροφές, εὐκόλα ὑποκύπτουν σὲ ἀσθένειες. Θὰ πεῖ ἴσως κάποιος πὼς ἂν ἔχουμε πίστις τί χρειάζεται ἡ νηστεία; Ἀπαντᾷ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος λέγοντας πὼς ἡ νηστεία χαρίζει μεγάλην εὐσέβεια καὶ φιλοσοφημένη σκέψη καὶ μεταβάλλει τὸν ἄνθρωπο σὲ ἄγγελο, ὥστε νὰ μπορεῖ νὰ ἀγωνίζεται ἐναντίον τῶν πονηρῶν ἀσωμάτων δυνάμεων. Αὐτός πού νηστεύει εἶναι ἀνάλαφρος κί' ἔχει φτερά, προσεύχεται μὲ ἀγρυπνο πνεῦμα, σβῆνει τίς πονηρές ἐπιθυμίες, ἐξευμενίζει τὸν Θεό καὶ ταπεινώνει τὴν ψυχὴ πού ὑπερηφανεύεται.

Ἡ νηστεία νομοθετήθηκε στὸν Παράδεισο. Εἶναι ἡ πρώτη ἐντολὴ πού ἔλαβε ὁ Ἄδάμ: "ἀπὸ τὸ δένδρο τῆς γνώσεως τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ δέν θὰ φάγετε".

Ὁ Λάζαρος μὲ τὴ νηστεία μπῆκε στὸν Παράδεισο.

Ὁ Μωυσῆς μὲ τὴ νηστεία πλησίασε τὸ Ὄρος Σινᾶ καὶ δέχθηκε τὸ νόμο πού γράφθηκε ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Θεό στίς πλάκες.

Ὁ Ἡλίας μὲ τὴ νηστεία σταμάτησε γιὰ τρισήμισυ χρόνια τὸν οὐρανὸ νὰ βρέχει ἐξαιτίας τοῦ παρανόμου λαοῦ.

Οἱ τρεῖς Παῖδες στὴν κάμινο τῆς Βαβυλῶνος μὲ τὴ νηστεία ἀπεδείχθησαν πιὸ δυνατοὶ καὶ ἀπὸ τὸ χρυσάφι.

Ὁ Δανιὴλ μὲ τὴ νηστεία δίδαξε καὶ τὰ λιοντάρια νὰ νηστεύουν, ἀλλὰ καὶ διέκρινε μὲ καθαρὴ ψυχὴ τὰ ὄραματα τοῦ Ναβουχοδονόσωρος.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος μὲ τὴ νηστεία ἀνέβηκε ὡς τὸν τρίτο οὐρανὸ.

Ὁ ἴδιος ὁ Χριστός μὲ τὴ νηστεία ἀφοῦ ὀχύρωσε τὴν σάρκα δέχθηκε τίς προσβολές τοῦ διαβόλου· κί' αὐτό τὸ ἔκανε ὄχι γιατί εἶχε τὴν ἀνάγκη τῆς νηστείας ἀφοῦ ἦταν καὶ τέλειος Θεός, ἀλλὰ γιὰ νὰ διδάξει ἐμᾶς νὰ προετοιμαζόμαστε μὲ τὴ νηστεία νὰ ἀντιμετωπίζουμε τοὺς πειρασμούς.

(Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν Α' ὁμιλίᾳ περὶ νηστείας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, ΕΠΕ, τ. 6)